

ಸುಖಿದ ಆಸೇಗೆ ಬಿಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿರುವ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಜಿಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದಂತೆ ಹಿಡಿದು ಬಿಡಬೇಕು ಎಂಬ ಆಸೆ ಹೊಕ್ಕಾವರು ಇಂದೂ ಹರಿಕುಮಾರ್. ಆಕೆ ಕಲಾವಿದ.

ಎಲ್ಲಿಂದೂಂದೊಂದು ನುಡಿ ಕಲಿತು ಸರ್ವಜ್ಞನಾದರಂತೆ ಎಲ್ಲಾರ ಕರೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿತ್ತೆ ತಮ್ಮ ಕಲಾಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಅವರು ಬಣ್ಣಗಳ ಏರವಲು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ‘ಕೈಡ್ ಸೇಎಂಎಂ’ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೋಸ ಭಾಷ್ಯವನ್ನೇ ಬರೆದಂತಿದೆ. ಲೋಕದ ಕಥೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಸಮರ್ಥ ವೇದಿಕೆ ಒದಗಿಸಿದ್ದು ಡಿಜಿಟಲ್ ಲೋಕ.

ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಮುಂದುವರೆದಂತೆ ಕಲಾವಿದರ ಮುಂದಿರುವ ಸವಾಲುಗಳು ಹಗುರವಾದರೆ ಭಾಸಾಗುತ್ತವೆ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸ್ನಾತ, ಸಂಭಾತ, ಚಿತ್ರಕಲೆಗಳಿಗೆ ಪೂರಕವಾದ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವು ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನೇರ್ವೆ, ಕಲಾಕೃತಿಗಳನ್ನೇರ್ವೆ ರೂಪಿಸುವ ಶ್ರಮವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾವೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಕೃತಿಯೋಳಗೆ ಜೀವತೆಯೆಯನ್ನು ತುಂಬಿ ಸಾಧಾಲು ಕಲಾವಿದರ ಹಾಲಿಗೆ ಮತ್ತೆಮ್ಮೆ ಹೇಳುತ್ತಾದೆ.

ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿತ್ಯ ಅಲ್ಲಿನ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಕಲಾಕೃತಿಗಳ ಒಳಗೆ ಸೇರಿದು ತರಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವವರು ಮುಂಬ್ಯೆ ನಿವಾಸಿ ಇಂದೂ ಹರಿಕುಮಾರ್. ಮೊಬೈಲ್ ಜರ್ಮಾನಾದ ಸಂಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೇಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಜನಶೀಲವಾಗಿ ಅರಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಅವರದು. ಅದಕ್ಕೆ ಆಪಾಗಳ ಸಾಥ್ರೋ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಲಿ-ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯರು ಏನನ್ನು ಮುದುಕಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಕುಶಳತಾವನ್ನು ಅವರು ಗೇರೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿ ಸರಣಿಯೋಂದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಟಿಂಡರ್ ಆಪ್ ಜೊತೆಗೆ ನಡೆದ ಈ ಅಭಿಯಾಸದಲ್ಲಿ - ‘100 ಇಂಡಿಯನ್ ಟಿಂಡರ್ ಟೇಲ್ಸ್’ ಎಂಬ ಕಥೆಗಳು ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅರಳಿದವು.

ಭಾರತೀಯರು ಟಿಂಡರ್ ಆಪ್ ಅನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ಇಂದೂ ಅವರು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್‌ಸ್ಟಾಗ್ಲಾಂ ಅನ್ನು ಬಳಸಿ ಹೊಸ ಮಾಡ್ಯೂಮ ಯುಗದ ಭಾವವಲಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಅವರು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು

ಮೂಡಿಸಿದ ಬಣ್ಣದ ಲೋಕವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಈ ಗ್ರಹಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎನಿಸುತ್ತಾದೆ.

howwedate ಎಂಬ ಹ್ಯಾಪ್ ಟ್ರಾಗ್ ಮೂಲಕ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಹೇಟಿಗ್ ಕಥೆಗಳು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೇಮಲೋಕದ ಮತ್ತೊಂದು ಮಗ್ನಿಲನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ‘ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ಫೇನೆನು ಮುದುಕಾಟಗಳಿರುತ್ತವೆ, ನಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಆಸೆಯಾರೂ ಯಾವುದು, ಮೊಬೈಲ್‌ನ್ನು ಬಲಭಾಗಕ್ಕೆ ಶಿಂಗಿಯಿಂದ

ಯಾವಾಗ ಸ್ಪ್ರೆಪ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬೇಲ್ ವಿಚಾರಗಳು ಈ ಸಂಭರ್ಧದಲ್ಲಿ ಅರಿವಿಗೆ ಬಂತು ಎಂದು ಇಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿರುವ ನಿವೇಧಗಳೂ ಇಂದೂ ಅವರನ್ನು ಬಹಳ ಆಕಾರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ಚೆಮ್ಮಪಟಕೆಯಿಂದ ಇದ್ದ ಪುಟ್ಟ ಬಾಲಕರನ್ನು ಒಂದೆದೆ ಕೂರಿಕಲೆಂದೇ ಅಪ್ಪ-ಅಮ್ಮೆ ಅವರಿಗೆ ಬಣ್ಣದ ಪ್ರೈಲ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಣ್ಣಗಳ ಜೊತೆ ವಾಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಆರಾಮವಾಗಿ ಇರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಚಿತ್ರಕಲೆ ತರಗತಿಗೂ ಕಥೆಗಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಅರಂಭವಾಯಿತು ಅವರ ಬಣ್ಣದ ಬದುಕಿನ ಕಥೆ.

‘ಹಳದಿ ಬಣ್ಣವೆಂದರೆ ನನಗಿಷ್ಟೆ’ ಎನ್ನಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚೇನೂ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಅವರು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹರಿಟೆ, ಅಡಗೆ, ಎಂಬಾಯಿದರಿ ನನಗಿಷ್ಟ ಏನ್ನಿತ್ತು ಮತ್ತೆ ಚಿತ್ರದ ಕಥೆಗೇ ಅವರು ವಾಲುತ್ತಾರೆ. ಡಿಜಿಟಲ್ ಲೋಕದ ಬಗ್ಗೆ ಅದಮ್ಮೆ ಶ್ರೀಲಿ. ‘ಇಂತಹ ಮಾಡ್ಯೂಮ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರೆ ನನ್ನಂಥವಳು ಕಲಾವಿದರೂಗಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತೇ’ ಎಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸುತ್ತಾರೆ. ಚಿತ್ರಕಲೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹೊಸ ಪ್ರಯತ್ನದ ಬಗ್ಗೆ ಪುಸ್ತಕ ಬರೆಯನ್ನು ಉದ್ದೇಶವೂ ಅವರಿಗೆ ಇದೆ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in